

Goedele Peeters

Goedele Peeters

Niets is wat het lijkt

De Vlaamse beeldend kunstenares Goedele Peeters (1960) houdt van het geschreven woord. Met name in poëzie herkent ze wat ze in haar werk nastreeft: het vertalen van een moment of een gevoel. In haar Antwerpse atelier – een voormalige diamantslijperij – werkt ze nauwgezet aan een consistent grafisch oeuvre vol intrigerende, veelal desolate landschappen.

Door **Heidi Vandamme**

De liefde voor poëzie en literatuur heeft Goedele aan haar moeder te danken, die gaf haar toen ze zestien jaar was het boek *Sonnetten* van de feministische Amerikaanse Edna St. Vincent Millay (1892-1950), in een vertaling van Herman De Coninck. 'Niet echt een boek dat je aan een 16-jarige geeft.' Toch maakte het indruk op haar, al begreep ze pas later waarom haar moeder haar dit cadeau deed: om haar, een zoekende puber, richting te geven. De brede culturele interesse van haar moeder was van grote invloed op de keuzes van Goedele. Als enige van de vier kinderen luisterde ze uit zichzelf naar klassieke muziek. *Le Sacre du Printemps* van Igor Stravinsky draaide ze grijs. Ze bezocht ook regelmatig concerten met haar moeder. Via de balletschool ontdekte Goedele Vaslav Nijinsky, Pina Bausch en Maurice Béjart. Het legde de kiem voor haar ontwikkeling tot kunstenares en tot docent prentkunst en tekenen.

Verlaten wereld

In haar werk is vrijwel geen spoor van de aanwezigheid van mensen te bekennen: alleen verlaten huizen, landschappen, bunkers, labirinten, ommuurde tuinen met fontein en stilleven. Hoewel bewust ontgaan van figuren, zitten er wel aanwijzingen van menselijke activiteit in haar thema's: 'Ik probeer te onderzoeken wat menselijk ingrijpen met een landschap doet. Soms is het resultaat desastreus, soms leidt het tot een nieuwe balans. Als ik daar een figuur aan zou toevoegen, zou dat te veel afleiden van wat ik wil laten zien.' Haar onderwerpen weet Goedele treffend in kleurrijke houtsneden te vangen. Deze grafische techniek is arbeidsintensief en fysiek zwaar. Met speciale 'gutsen' wordt een tekening uitgesneden in een zachte houtsoort, vervolgens wordt de tekening laag voor laag met verschillende kleuren inkt tot leven gewekt. Om voldoende kracht voor haar werk te

hebben, beoefent Goedele pilates. Dat geeft haar meer dan fysieke kracht alleen, het zorgt ook voor connectie tussen lichaam en geest en het geeft haar rust: 'Tijdens de lessen valt alles letterlijk weg en gaat het alleen om mezelf.'

The Silence Inside Me

Het verlies van haar moeder enkele jaren geleden vormde de aanleiding voor de serie *The Silence Inside Me*. Het is een schitterende, ingetogen reeks houtsneden die is ontstaan naar aanleiding van een tocht langs Berlijn, Bergen-Belsen en de Lüneburger Heide. Op deze historisch beladen plekken werd Goedele geraakt door de vraag wat mensen tot gruwelijke daden brengt. In een zin van de Amerikaanse romanschrijver en dichter Paul Auster (1947) vond ze de titel van de serie: 'De schrijver probeert woorden te vinden voor dingen die gebeuren en die hij niet begrijpt. Ik heb geprobeerd om het onbegrijpelijke begrijpelijk te maken door dit te verwerken in beelden.'

Op het eerste gezicht valt vooral de prachtige natuur op. Het was haar bewuste keuze om het serene van het landschap in al zijn kleurenpracht te benadrukken. Pas in tweede instantie openbaart het achterliggende thema zich, waardoor niets meer is wat het lijkt. Marleen De Créé (1941) schreef voor de expositie gedichten bij de werken. Zo is het ook een persoonlijke ode geworden aan Goedele's moeder. Goedele werkt nu nog aan een boek met grafisch werk en de handgeschreven gedichten van De Créé. Daarna is er ruimte voor een nieuwe serie, waarin ze naar eigen zeggen weer 'net zo autistisch' te werk kan gaan als bij de vorige. 📖

Kijk ook op:
goedele-peeters.be
pinsart.be
uitgeverijp.be